

Μήνυμα του Αγιωτάτου Πατριάρχου Μόσχας και Πασών των Ρωσιών Κυρίλλου και της Ιεράς Συνόδου της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Ρωσίας προς τους Αρχιερείς, τον ιερό κλήρο, τους μονάζοντες και τους λαϊκούς επί τη επετείω των 1025 ετών εκχριστιανισμού των Ρως

Το κείμενο ενεκρίθη κατά τη συνεδρίαση της Ιεράς Συνόδου της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Ρωσίας της 16^{ης} Ιουλίου 2013 (Πρακτικά αριθ. πρωτ. 69).

Πεφιλημένοι εν Κυρίω Άγιοι Αρχιερείς, σεβαστοί πρεσβύτεροι και διάκονοι, θεοφιλείς μοναχοί και μοναχές, αγαπητοί αδελφοί.

Φέτος εορτάζουμε ένα σημαντικό γεγονός, εκείνο δηλαδή της 1025ετίας εκχριστιανισμού των Ρως. Κατά το μακρινό δέκατο αιώνα μετά Χριστόν διά των αγώνων του Αγίου Ισαποστόλου Πρίγκιπος Βλαδιμήρου η Ρωσία αγκαλιάσε τη χριστιανική πίστη και τον πολιτισμό, κάνοντας την πνευματική και την πολιτιστική επιλογή, η οποία καθόρισε την ιστορική πορεία που ακολούθησαν εν συνεχεία οι λαοί μας.

Καθώς έλεγε ο Μητροπολίτης Κιέβου Ιλαρίων, «η ευλογημένη πίστη διαδόθηκε σε όλο το πρόσωπο της γης φθάνοντας και στον ρωσικό μας λαό... Ο Πανάγαθος Θεός μας ελέησε όλες τις χώρες, αλλά ούτε εμάς μας περιφρόνησε, ήθελε και μας έσωσε και όδηγησε στην επίγνωση της Αλήθειας».

Τα προηγούμενα 1025 έτη ζήσαμε τόσο ένδοξα όσο και τραγικά γεγονότα. Η πίστη, την οποία εγκολπώθηκαν οι πρόγονοί μας καρποφορούσε πλουσίως, αλλά όλα αυτά έγιναν υπό τις πολύ δυσχερείς περιστάσεις. Πολλοί ήταν εκείνοι, οι οποίοι αποπειράθηκαν να απομακρύνουν τους λαούς της Ρωσίας από την Ορθοδοξία. Αυτό επεδίωκαν οι από Ανατολής ή Δύσεως προερχόμενοι υποδουλωτές, αυτό ήθελαν οι άνθρωποι, οι οποίοι ποθούσαν την οικοδόμηση μιας «ιδανικής» επί της γης κοινωνίας χωρίς το Θεό και σε παραβίαση του αιωνίου νόμου Αυτού. Αλλά ο λαός με την αποδοχή της χριστιανικής πίστεως επανειλημμένως απέδειξε την πιστότητά του προς το Σωτήρα. Κατάφερε να επανέλθει προς Αυτόν και μετά την αποστασία, επιβληθείσα από τους σκληρούς διώκτες. Παρά «τα ανίσχυρα θράση» αυτών καρδιές και ψυχές πολλών εκ τών συμπατριωτών μας εφωτίσθησαν διά της αληθείας του Χριστού. Το καθήκον και η πνευματική υποχρέωσή μας είναι να διαφυλάξουμε αυτή την αλήθεια και να οικοδομήσουμε επί της βάσεως αυτής την προσωπική και τη δημόσια ζωή μας.

Πρέπει να διδαχθούμε από το παρελθόν. Το κύριο μάθημα του παρελθόντος είναι το ακόλουθο: το οικοδόμημα του πολιτισμού μας είναι αδύνατο να σταθεί χωρίς το θεμέλιο του Ευαγγελίου, επί του οποίου ανεγέρθη. Πολλοί είναι εκείνοι σήμερα, οι οποίοι μας προτρέπουν να ζούμε χωρίς το Θεό. Η ελευθερία ενίοτε ερμηνεύεται ως ικανοποίηση κάθε επιθυμίας, ακόμα και εμπνευσμένης έξωθεν. Αυτή η ερμηνεία της ελευθερίας είναι δυνατόν να διευρυνθεί έτσι ώστε θα θέτει σε κίνδυνο και το φυσιολογικό ηθικό συναίσθημα, και το καθήκον απέναντι στο πλησίον και τελικά την ίδια τη δυνατότητα διατυπώσεως της αλήθειας και ορθοπραξίας.

Έθνη, τα οποία απώλεσαν το ήθος αυτοπεριορισμού και λατρείας του Θεού, υπηρεσίας της Πατρίδος και διακονίας του πλησίον, χάνουν και την εσωτερική δύναμη, γίνονται αδύναμοι και εύτρωτοι, κάτι το οποίο συνεπάγεται το κίνδυνο της εξαφανίσεως και την θλιβερή προοπτική παραχωρήσεως της θέσεώς τους σε πιο δυνατούς από πνευματικής απόψεως. Πρέπει να καταλάβουμε ξεκάθαρα αυτό και να μην ακολουθούμε την πορεία, η οποία οδηγεί προς την απώλεια, ενθυμούμενοι τα του προφήτου: «Τάδε λέγει Κύριος· στήτε ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς καὶ ἴδετε, καὶ ἐρωτήσατε τρίβους Κυρίου αἰώνιους καὶ ἴδετε ποία ἐστὶν ἡ ὁδὸς ἡ ἀγαθὴ, καὶ βαδίζετε ἐν αὐτῇ, καὶ εὐρήσατε ἀγνισμὸν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν» (Ιερ. 6.16).

Ο σύγχρονος κόσμος αντιμετωπίζει πολλά δεινά: εγκληματικότητα, τρομοκρατία, αύξηση κρουσμάτων αυτοκτονίας, αμβλώσεις, διάλυση οικογενειών, αλκοολισμό και ναρκομανία, καταστροφή του περιβάλλοντος και κοινωνική αδικία, μοναξιά και ψυχικές ταλαιπωρίες πολλών ανθρώπων. Με την αναβίωση της πίστεως στο Θεό, ο Οποῖος εἶναι πρόθυμος να χαρίσει την άφεση αμαρτιῶν και να παρέχει την ευλογημένη βοήθεια για μια νέα ζωή τόσο σε ολόκληρους λαούς όσο και σε ιδιώτες, εἶναι δυνατόν να αντεπεξέλθουμε στις κακουχίες. Ο εκχριστιανισμός των Ρως εἶναι ζωοδόχος πηγή, η οποία μέχρι σήμερα μας τρέφει και ενδυναμώνει προκειμένου να οικοδομούμε τη ζωή σε χώρες κληρονόμες της ιστορικής Ρωσίας επί της βάσεως των διαχρονικῶν αξιῶν, τις οποίες παραλάβαμε από το Θεό και μας συνδέουν με πνευματικούς δεσμούς. Αυτές οι αξίες και η εξ αυτῶν κοσμοαντίληψη αποτυπώθηκαν στον πολιτισμό των λαῶν μας, συμπεριλαμβανομένων των εικαστικῶν τεχνῶν, της αρχιτεκτονικής, της λογοτεχνίας, της παιδείας, της οικογένειας και της οικονομίας, της στάσεως απέναντι στη φύση και πολλῶν άλλων, τα οποία διαμορφώνουν την κοινότητα του ενιαίου πνευματικῶν χώρου των κληρονόμων της Αγίας Ρωσίας.

Μια εικοσιπενταετία έχει μεσολαβήσει από την έναρξη της αναβιώσεως της Ρωσικής Εκκλησίας. Αυτή την περίοδο έχουν αναστηλωθεί και αναγερθεί δεκάδες χιλιάδες Ιεροί Ναοί και εκατοντάδες Ιερές Μονές, η Εκκλησία και πάλι δραστηριοποιείται ενεργά σε πολλούς τομείς. Ως ισχυρό πνευματικό και ηθικό στοιχείο της υπάρξεως των λαῶν μας η Ορθόδοξη πίστη έγινε πλέον κτήμα εκατομμυρίων ανθρώπων. Με ταπείνωση πρέπει να δεχθούμε ότι αυτή η μεγάλων διαστάσεων και ραγδαία θρησκευτική αναγέννηση στο χώρο της Ιστορικής Ρωσίας την τελευταία εικοσιπενταετία εἶναι κάτι το πρωτοφανές για την παγκόσμια ιστορία. Αναπέμπουμε τις ειλκρινείες μας ευχαριστήριες δεήσεις προς το Θεό, ο Οποῖος εἶναι Κύριος της ιστορίας, για το έλεος, το οποίο έδειξε απέναντι στους λαούς μας. Ευχαριστούμε εγκαρδίως ὅσοι κοπίασαν και με αγῶνες τους ανταποκρίθηκαν στην χάρη του Θεού και δι' αυτῶν ὅλα αυτά έγιναν εφικτά.

Και ὁμως πολλά εἶναι τα οποία έχουμε να πράξουμε ακόμα, διότι ο Κύριος αναμένει από μάς νέους καρπούς. Και το βασικό καρπό πρέπει να εἶναι η ενότητα της πίστεως και της ζωής, η εδραίωση της Ευαγγελικής αλήθειας στο λόγο και στο έργο των συμπατριωτῶν μας.

Ενθυμούμεθα ότι κατά τη διάρκεια της ιστορίας διέφεραν οι πορείες των λαῶν γεννημένων εκ της Κολυμβήθρας του Κιέβου. Κατά το παρελθόν ζούσαν σε ένα ενιαίο κράτος από τη Βαλτική έως τη Μαύρη θάλασσα και απο τη Γαλικία έως το Βόλγα. Σε διαφορετικές εποχές ορισμένοι εκ των λαῶν αυτῶν τελούσαν υπό κυριαρχία των αλλοεθνῶν, συναποτελούσαν μέρος των άλλων κρατῶν. Κατά μια μακρά περίοδο ζούσαμε σε μια μεγάλη χώρα ενώ σήμερα σε μερικά κυρίαρχα κράτη. Αλλά μεταξύ μας πάντα υπήρχε και εξακολουθεί να υπάρχει η πνευματική ενότητα, φυλασσόμενη από τη δύναμη του Θεού και την κοινότητα του ηθικῶν μας ιδεῶδους, το οποίο κηρύσσει και διαφυλάττει η Ορθόδοξη Εκκλησία της Ρωσίας.

Λαοί με ισχυρή αγία Ορθόδοξη πίστη καλούνται σύμφωνα με την προτροπή του Οσίου Σεργίου του Ραντονέζ «βλέποντας την Αγία Τριάδα να ξεπεράσουν τη μισητή σύγκρουση του κόσμου τούτου», αποτελώντας δείγμα αδελφοσύνης και αλληλεγγύης για σύνολο της ανθρωπότητας. Η Αγία Ρωσία εἶναι ζωντανή έως ὅτου παραμένει πιστή στην επιλογή του ισαποστόλου Πρίγκιπος Βλαδιμήρου,

έως ότου διατηρεί την πνευματική της ενότητα, έως ότου ενθυμάται και τιμά τους κοινούς μας αγίους. Εάν διαφυλάξουμε αυτή την κοινή κληρονομιά και την πνευματική συγγένεια, τότε θα έχουμε μέλλον.

Ο Θεός διά πρεσβειών των εν τη Ρωσία διαλαμπάντων αγίων να μας στηρίξει στην αλήθεια, επί της οποίας πάντα οικοδομείτο και πιστεύουμε θα οικοδομείται η ζωή των λαών μας.

Μια πηγή: <https://mospat.ru/gr/news/52481/>